

Posvátno

V recenzi Marc Wetzela a nového vydání knihy Marcela Conche, *Orientation philosophique* (pův. 1974, nyní PUF 1990) je poukaz na dětské utrpení (recenze in: *Critique*, Mai 1991, č. 528, str.380). Bylo by dobré vyhledat. Zmíněna myšlenka, že ani tak extrémní náboženství, jako jím je křesťanství, které z Boha udělalo dítě a ukřižovaného, nemohlo založit své posvátno na ukřižovaném dítěti. Myšlenka navazuje na Ivana Karamazova, ale je jinak motivována. Bylo by jistě zajímavé experimentálně předvést, že „posvátno“ by se ještě na tom docela dobře dalo postavit, ale nikoliv víra resp. životní orientace víry. Dítě, které by ještě jako dítě bylo ukřižováno nebo jinak hrozným způsobem utraceno, by nemohlo nikdy znamenat to, co znamenal Ježíš, který mohl alespoň několik let působit mezi lidmi. Ukřižované dítě by znamenalo návrat před Abrahama, chystajícího se obětovat Izáka. Oběť jakožto magický rituál náleží do oblasti toho, co je již v hebrejské tradici mnohokrát ostře odmítnuto, a to polemicky i proti jiným hebrejským pojetím a tradicím. Narození v Betlémě i ukřižování na Golgotě proto nemá a nesmí být interpretováno jako vrchol, a to stejně málo jako vrchol Ježíšova působení, jako vrchol působení boží milosti a záchrany.

(Praha, 910511-1.)

[Záznam se dochoval jako kartotéční lístek v AUK. Pozn. red.]